

[Enggaard.]

dette område, som har været fremsat, imødekommet.

Det spørgsmål, som vedrører medindflydelse for de ansatte og medbestemmelsesret på områder, hvor der ikke kan indgås særlige aftaler om det, har man henvist til en nærmere undersøgelse i et udvalg. Det er vel naturligt, at der er områder, hvor lovbestemmelser eller andre retsregler begrænser mulighederne for indflydelse. Jeg håber, at de undersøgelser, der nu er sat i gang, kan afsluttes ret hurtigt, sådan at der kan skabes en større klarhed over dette vigtige og navnlig for den højere undervisnings område meget påtrængende problem.

Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til spørgsmålet om beskæftigelse ved siden af tjenestemandsstillingen. Disse ting er taget op til drøftelse i kommissionen, hvilket også har resulteret i visse nye regler. Det er min opfattelse, at hvis hovedstillingen bestrides upåklageligt, kan det være staten ligegyldigt, om f. eks. et postbud spiller trompet uden for arbejdstiden i det lokale dansorkester, blot han i den normale arbejdstid udfylder sine tjenesteforpligtelser. Det er en naturlig ting, at værdighedskriteriet — dette, om det er foreneligt med hans stilling — fortsat skal være gældende. Derimod mener jeg, at der behøves regler for omfanget af beskæftigelse ved siden af tjenestemandsstillingen dér, hvor der ikke er fastlagt nogen bestemt arbejdstid. Det har vi også været inde på i tjenestemandskommissionens arbejde med disse ting, og det er fastslået i betænkningen, at der i sådanne tilfælde bør gives regler fra de forskellige ministerier og styrelser, og at disse regler bør koordineres af lønningsrådet, sådan at forholdene på dette område kan få en ensartet og begrænset karakter.

Vedrørende pensionsproblemerne vil jeg gerne give tilslutning til de principper, som er fastlagt i pensionsforslaget. Jeg tror, det er rigtigt og i overensstemmelse med udviklingen i øvrigt på andre pensionsområder, at pensionen indtjenes straks, og at der altså ikke går en årrække, inden man er pensionsberettiget. Jeg tror også, det er rigtigt nu at gå til en ændring, således at pensionsbidragene modregnes i lønnen. Derved sker der administrative lettelser, uden at reali-

teten, i form af den udbetalte løn, af den grund ændres.

Jeg glæder mig også over de forbedrede regler for efterlevende børn efter afdøde tjenestemænd, og ikke mindst glæder jeg mig over, at der kommer ligeret imellem mænd og kvinder på pensionsområdet, således at enkemandspensionen skulle være en realitet, når dette lovforslag er vedtaget. Jeg tror også, at den omstændighed, at en enke i fremtiden ikke mister sin pension ved at gifte sig på ny, vil vække en del sympati i offentligheden. Om denne ændring så medfører, at antallet af enker dermed bliver mindre, end det ellers ville have været, ved at de gifter sig på ny, skal jeg ikke begynde at spå om. Skulle det blive tilfældet, vil jeg i og for sig ikke mene, at det var nogen ulykkelig konsekvens.

I særlig grad har det glædet mig, at der med omlægningen af muligheden for at trække det nuværende pensionsbidrag fra lønnen sker det, at de tjenestemænd, som i dag har forhøjede pensionsbidrag, relativt bliver bedre stillet, end de i dag er. Jeg synes i og for sig, at dette kun er en rimelig ting.

Jeg skal ikke gå ind på spørgsmålet om pensionernes størrelse og den samordning, der må ske imellem den fulde folkepension og tjenestemandspensionerne. Det vender vi jo tilbage til. Men her skal vi utvivlsomt ind på en række overvejelser også med henblik på, hvad der på det meget lange sigt skal ske på dette område.

Det, som her er foreslået, er udtryk for en retfærdighedshandling over for de nuværende tjenestemænd, dem, der har holdt ud i systemet. Det vil ikke være rigtigt at fremstille disse lovforslag eller det bebudede tredje forslag som nogen endelig løsning af tjenestemandsproblematikken. Vi har fremdels en grundskavank i det offentlige ansættelsessystem derved, at vi har to ansættelsesformer i samme stilling. Dette system vil også i fremtiden med de skævheder, som uundgåeligt kan opstå imellem de to ansættelsesformer, betinge en utilfredshed imellem de ansatte, som hverken de ansatte eller staten som arbejdsgiver kan være tjent med. Derfor tror jeg, at det er rigtigt, at vi, når disse problemer er løst, ser os om efter en mulighed for i en god og afspændt atmosfære at drøfte disse ting, sådan at der kan findes